

SV

Europeiska unionen
Regionalpolitik

info regio

panorama

9

Mars 2003

Intervju

Göran Ekström,
EURADA:s
ordförande

Samarbete

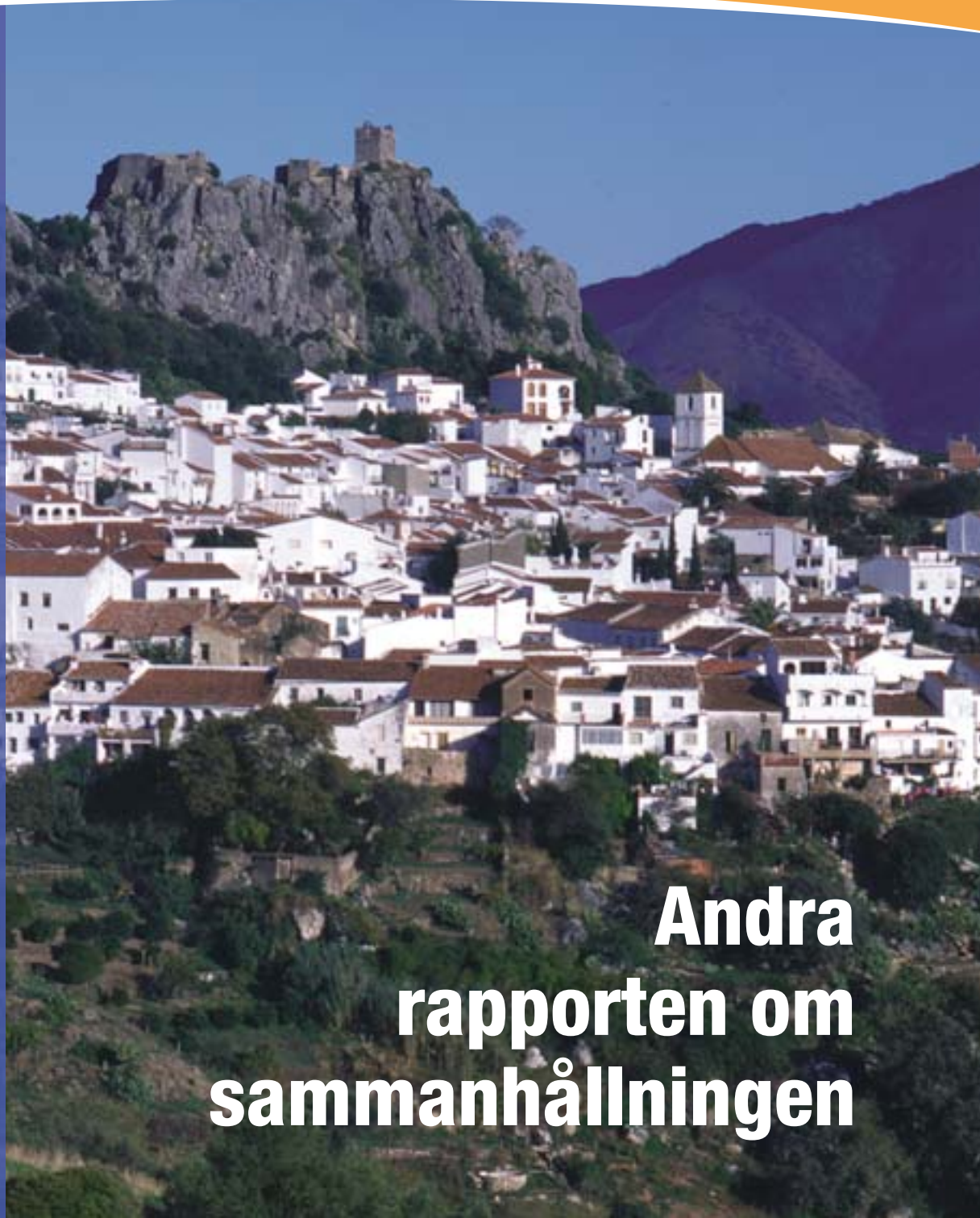
PEACE-programmet

Upptäck ett kandidatland

Tjeckien

Upptäck en region

Norte (Portugal)

**Andra
rapporten om
sammansållningen**

Varför inrättades den "Europeiska sammanslutningen för regionala utvecklingskontor"?

För att förstå varför EURADA inrättades 1991 måste man gå tillbaka till slutet av 1980-talet. Det fanns intresse för projekt som avsåg inrätta den stora inre marknaden och genomföra den första fleråriga programperioden inom strukturfonderna. I samband med inrättandet av den inre marknaden ville några ansvariga för regionala utvecklingskontor veta vilka åtgärder andra ansvariga vidtog för att förbereda sin samhällsekonomiska struktur inför en utvidgad europeisk union.

Eftersom begreppen gemenskapsinitiativ, globalt stöd och samarbete mellan regioner då myntades, blev strukturfondernas utveckling mellan

1988 och 1994 även en intressant period för de regionala utvecklingskontoren. En dialog med Europeiska kommissionens avdelningar och utbytet av idéer mellan ansvariga för regionala utvecklingskontor förordades.

Inom ramen av vad som senare skulle bli RECITE-programmet⁽¹⁾, beviljade GD REGIO ett stöd som skulle resultera i EURADA. Ett tjugotal regionala utvecklingskontor, som samlades i ett informellt nätverk, och gemenskapen samfinansierade erfarenhetsutbyte inom endogen utveckling. Tio år senare lever EURADA fortfarande, vilket bevisar att målen som fastställdes i RECITE-programmet uppnåddes. EURADA:s avsikt, nämligen att vara en sammanslutning för yrkesfolk som arbetar med regional ekonomisk utveckling, har inte förändrats under årens lopp.

Begreppet "utvecklingskontor" kan avse mycket olika strukturer, från små lokala utvecklingskontor till regeringskontor med nationell verksamhet. Var på denna skala hittar man EURADA:s medlemmar?

I mycket tydliga stadgar fastställer EURADA vilka typer av utvecklingskontor som kan bli medlemmar i sammanslutningen. Man kan säga att ett regionalt utvecklingskontor, som är medlem i EURADA, måste vara verksam på ett större område än en kommun.

Medlemmarna blir därför ganska enhetliga. Vi har lagt märke till att de ämnen som sammanslutningen tar upp, ofta endast intresserar utvecklingskontor med en viss kritisk massa, dvs. med ett visst antal invånare och företagare.

Mångfalden i organisationerna i Europeiska unionen utgör därför inget verkligt problem. Vi får däremot ofta känslan av att vissa regionala aktörer skulle få ut mycket i form av kunskap och know-how genom att delta i vårt arbete. Vid vår årliga sammankomst "Agorada" i november 2002, med tema "Hur byggs en företagsam region under kommande tio år?", fanns mycket få deltagare från Mål 1-regioner. Om man utgår ifrån att kompetensen ökar genom utbytet av erfarenheter, får EURADA en ofrivillig omvänd effekt, eftersom kapaciteten hos regionala utvecklingskontor i de mest dynamiska regionerna stärks samtidigt som aktörerna i mindre utvecklade regioner halkar efter.

Hur ser fördelningen ut för era två viktigaste verksamhetsområden, dialogen med Europeiska kommissionen och administrationen av särskilda projekt?

EURADA har alltid varit en organisation som bedrivit lobbyverksamhet och finns därför med i ett mycket tidigt informationsskede. Dialogen med Europeiska kommissionens olika avdelningar är

Innehåll

Ansvarig utgivare: Thierry Daman, Europeiska kommissionen, GD Regionalpolitik

Denna publikation ges ut på EU:s elva språk på följande webbplats: http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_sv.htm och trycks på återvinningspapper på fem språk (FR, EN, DE, ES, IT). Publikationens innehåll är inte juridiskt bindande för kommissionen.

Foto: Eurada (2), Chris Heymans (4), Children of Ireland Group (6), FORMA (10), Ministerstvo pro Místní Rozvoj (11), Região do Norte (13), AEIDL (15)
Omslag: Felipe Crespo

4

Andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen

6

PEACE-programmet: att lära känna varandra och leva tillsammans

därför mycket viktig. Den är också väldigt varierad. Vi tar upp frågor som t.ex. en enklare förvaltning av strukturfonderna, statligt stöd, företagsamhet, en hållbar utveckling i städerna, små- och medelstora företags finansieringsmöjligheter, osv.

EURADA har naturligtvis drivit särskilda projekt. De typer av projekt, som har genomförts under åren, har antingen fått till stånd ett verkligt utbyte av know-how genom mentorsystem eller nätverk för regionala operatörer, eller avsett ny tematik.

EURADA har arbetat länge med "benchmarking", en komparativ studie av regionernas konkurrenskraft. Vilka slutsatser kan man redan nu dra från detta arbete?

Sedan 1977 arbetar EURADA med en pilotmodell för en komparativ studie av resultaten hos organisationer med ansvar för regionernas ekonomiska insatser. Modellen bygger på insamlingen och tolkningen av statistiska uppgifter. Identifierade framgångsrika metoder beskrivs dessutom enligt en standard, vilket gör att man sedan verkligen kan jämföra metoderna hos de regionala utvecklingskontoren som deltar. Eftersom målet inte är att rangordna eller upprätta en tio-i-topp-lista över metoder och inte heller att upprätta en förteckning över metoder, som vi kanske själva förklarar som framgångsrika, är modellen som vi har utvecklat tämligen olik andra som vi känner till.

Med detta arbete har vi lärt oss följande: (a) det går att genomföra en benchmarking av regional kommunalpolitik, (b) modellen är lätt att tillämpa och förstå, det krävs inte så mycket arbete och därför är den prisvärd, (c) framgångsrika metoder upptäcks i regioner, som antagligen annars aldrig skulle nämnas som exempel, (d) deltagarna tvingas ifrågasätta sig själva.

Det har också visat sig att alla regioner inte definierar ett koncept på samma sätt.

Vi är väl medvetna om att ett stort antal regionala organisationer måste ansluta sig till vår pilotmodell, för att den verkligen skall bli signifikativ. Vi vet också att benchmarking-åtgärder endast blir framgångsrika om höga beslutsfattare deltar och använder sina nyvunna kunskaper för att utveckla sin struktur.

Vilka framtidsutsikter har EURADA inför utvidgningen och nästa programperiod omkring år 2007?

EURADA genomlevde en utvidgning redan 1995, när det beslutades att regionala utvecklingskontor i Central- och Östeuropa skulle få bli medlemmar. Sedan år 2000 organiserar vi varje år ett större evenemang, som riktas särskilt mot regionala utvecklingskontor i dessa länder. I frågan om strukturfonderna, har vi framför allt granskat problemen som uppstår vid genomförandet, i synnerhet företagsinvesteringar, finansieringsmöjligheter för små- och medelstora företag och innovation. Vi har också granskat växelverkan eller avsaknaden av växelverkan mellan gemenskapens politik och strukturfonderna (miljö, kontroll av statliga stöd, offentlig upphandling, forskning och utveckling, osv.) och frågan om enklare administration. Kraven som medlemsstaternas myndigheter ställer gör att förfaranden ofta blir krångliga.

Ett av EURADA:s krav efter 2006 är en starkare gemensam politik till förmån för små och medelstora företag, i synnerhet i regioner som inte längre blir berättigade till stöd från strukturfonderna.

(¹) RECITE (Regions and CITies for Europe) var ett handlingsprogram för att främja utbytet av kunskaper mellan lokala myndigheters nätverk. Mellan 1991 och 1995 beviljades i detta syfte 15 europeiska nätverk 4,2 miljoner ecu.

Sammanföring av regionala utvecklingskontor

I december 1991 inrättades den Europeiska sammanslutningen för regionala utvecklingskontor EURADA, som samlar runt 150 utvecklingskontor i 25 länder i Europeiska unionen och Central- och Östeuropa.

EURADA driver ett verksamhetsprogram med följande inriktningar:

- Utbyte av information om strategier för regional utveckling, företagsstöd och utbildning av chefer hos utvecklingskontoren.
- Analys av den gemensamma politikens effekter.
- Utveckling av samarbetsprojekt mellan utvecklingskontoren.
- Främjande av ny teknik som kan tillämpas i samband med lokal och regional ekonomisk utveckling.
- Spridning av relevant eller allmän information såväl om den gemensamma politiken som om framgångsrika metoder inom lokal och regional ekonomisk utveckling.
- Förvaltning av samarbetsprojekt som samfinansieras av Europeiska kommissionen.

Kontakt:

Sekretariat EURADA
Avenue des Arts, 12 - Boîte 7
B-1210 Bryssel
Tel. +32 2 218 43 13
Fax. +32 2 218 45 83

E-post: info@eurada.org
Internet: www.eurada.org

9

Tjeckien: mönstringen klar – Frågor till Pavel Nemec, minister för regional utveckling i Tjeckien

12

Norte (Portugal): utjämnning och innovation

14

INTERREG IIIA Rhen-Maas-Nord: gränsöverskridande livsmedelssäkerhet

Andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen

Europeiska kommissionen antog den 30 januari 2003 den andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

I syfte att arbeta vidare med sammanhållningspolitiken efter år 2006, åtog sig kommissionen att regelbundet till rådet rapportera om hur förslagen utarbetas. Dokumentet offentliggjordes som ett led i denna process. Vad har hänt efter den första rapporten som gavs ut i januari 2002 och vilka tendenser kan man skönja inom den europeiska sammanhållningen?

Nedgång

Under 2001 minskade den ekonomiska tillväxten i Europeiska unionen avsevärt. Inom EU15 ökade BNP per capita endast med 1,5 procent (%) jämfört med 3,5 % under 2000. Man kan räkna med att nedgången särskilt påverkar unionens mindre utvecklade regioner.

De länder som ingår i sammanhållningen knappade ytterligare in på övriga länder i unionen, med undantag av Grekland. I Irland fortsatte tillväxten och BNP per capita i köpkraft 2001 ökade till 118 % av EU-genomsnittet (jämfört med 115 % under 2000 och endast 64 % under 1988).

Under 2000 ökade de regionala skillnaderna inom medlemsstaterna ytterligare. Med anledning av konvergensen mellan medlemsstaterna, förändrades dock de globala skillnaderna mellan regionerna inom EU15 praktiskt taget inte mellan 1995 och 2000.

I Mål 1-regioner år 2000 låg BNP per capita något över 71 procent (%) av EU-genomsnittet. Inhämtningen mäts bättre på en femårsperiod. I Mål 1-regioner som är berättigade till stöd minskade inkomstskillnaderna med 1,5 % mellan 1995 och 2000 och med 2 % sedan 1989, något som utmärker strukturfondernas effektivitet på lång sikt.

I EU25 indelas staterna i tre grupper:

- De åtta fattigaste kandidatländerna, med en BNP per capita på 42 procent (%) av EU-genomsnittet.
- En mellangrupp (Spanien, Cypern, Portugal, Slovenien, Grekland), som ligger mellan 71 % och 92 % av EU-genomsnittet.
- En grupp som omfattar övriga nuvarande medlemsstater, med en BNP per capita på minst 115 % av EU-genomsnittet.

Efter utvidgningen, kommer skillnaderna att öka. Enligt senaste statistik har 48 regioner i EU15 (dvs. 18 procent (%) av befolkningen – 68 miljoner) en BNP per capita på högst 75 % av EU-genomsnittet. I EU25 ökar antalet regioner till 67, dvs. 25 % av befolkningen – 116 miljoner. I EU25 utgör förhållandet mellan de 10 % av de rikaste regionerna och de 10 % av de fattigaste regionerna 4,4 (mot 2,6 i EU15).

Den ekonomiska nedgången påverkade sysselsättningen mindre än beräknat. De stora tendenserna inom sysselsättningen i unionen är följande:

- Sysselsättningen ökade knappt under 2001. Under första halvåret 2002 ökade arbetslösheten något till 7,7 procent (%). Den är särskilt hög i Italien, Grekland och Spanien, där främst kvinnor och ungdomar drabbas.
- De regionala skillnaderna i sysselsättningen minskade, men är fortfarande stora – i regioner med den högsta sysselsättningsnivån var genomsnittet 78,1 %, i regioner med den lägsta 48 %. I fråga om arbetslöshet, ligger klyftan mellan 2,3 % och 19,7 % beroende på region. Den största klyftan mellan regioner i en medlemsstat förekommer i Frankrike, om man räknar med de utomeuropeiska departementen, och i Italien.

- Den sociala sammanhållningen utvecklas långsamt. Klyftan mellan den totala inkomsten i de rikaste och i de fattigaste regionerna minskade, likaså antalet européer som lever under nationellt existensminimum.

I kandidatländerna:

- Den ekonomiska krisen 2001 påverkade sysselsättningen negativt. Den konstanta minskningen av sysselsättningsnivån under de senaste fem åren fortsatte, trots en påtaglig ökning inom tjänstesektorn. Endast Slovenien och Cypern har en högre sysselsättningsnivå än EU-genomsnittet. Man beräknar att det behövs tre miljoner arbetstillfällen i de nya medlemsstaterna för att de skall uppnå samma sysselsättningsnivå som i den nuvarande unionen.
- De regionala skillnaderna i sysselsättningen är mindre än i Europeiska unionen, men alltjämt avsevärda. År 2001 nådde arbetslösheten 13 procent (%). Den uppgår till 3,6 % i de minst drabbade regionerna och till 24,3 % i de värst drabbade regionerna.

Nya ljuspunkter

I kommissionens studie om stöd till Mål 1-regioner mellan 2000 och 2006, redogörs för uppmuntrande resultat. I studien anges

till exempel att den totala BNP per capita i Portugal under denna period blir 3,5 procent (%) högre än vad den skulle ha varit utan EU stöd (2,2 % i Grekland, 1,7 % i Mezzogiorno i Italien, 1,6 % i östra Tyskland och 1,1 % i Spanien). Stöden till Mål 1-regioner har dessutom ytterligare en effekt, eftersom en fjärdedel av de ursprungliga kostnaderna gynnar andra områden i unionen och en tiondel tredje land.

Nya indikatorer för den tekniska utvecklingen finns också och bekräftar att länderna i södra Europa ligger efter inom teknisk innovation och kunskapsbaserad ekonomisk tillväxt. I Finland, Sverige och Tyskland är antalet patentansökningar per miljoner invånare minst dubbelt så högt som EU-genomsnittet, däremot uppgår det endast till hälften i Irland, Italien, Spanien, Grekland och Portugal. Inom detta område förekommer stora regionala skillnader, och än större är de inom högteknologin. Utgifterna för forskning och utveckling bekräftar tendenserna tydligt. Av kandidatländerna investerar Slovenien och Tjeckien mest inom forskning och utveckling.

Europeiska kommissionen har inlett flera studier om sammanhållningens territoriella förutsättningar. I en av studierna sammanfattas läget i öregioner. I en annan studie behandlas bergsområden. I två studier behandlas humankapitalets roll i den regionala utvecklingen, i den globala ekonomin och i kompetensutvecklingen.

Debatten om sammanhållningspolitikens framtidsutsikter

I den andra rapporten redogörs även för debatten som fördes 2002 om sammanhållningspolitikens

framtidsutsikter. I rapporten sammanfattas yttranden från några europeiska institutioner (rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén) och den oro som framfördes av deltagarna i fyra stora seminarier, som kommissionen anordnade förra året. I detta skede föranleder den europeiska sammanhållningspolitiken följande reflektioner:

- Alla är eniga om att prioritera de minst gynnade regionerna och merparten godkänner ett kriterium för BNP per capita på 75 procent av EU-genomsnittet, tillämpat på den NUTS II-nivå som används vid fastställandet. Det upprepas regelbundet att ytterligare kriterier skall beaktas.
- Möjligheten att i denna kategori även omfatta regioner i de yttersta randområdena enligt artikel 299 i Fördraget, presenterades av dessa områdens representanter. Den "statistiska effekten" på de regioner inom EU15 som för närvarande är stödberättigade enligt Mål 1 skulle kunna kompenseras genom ett rättvist övergångssystem, som är mer omfattande än nuvarande system. Representanterna för öar och avfolkade områden i de nordiska länderna presenterade också argument för att deras särskilda situation skulle beaktas inom ramen för den framtida sammanhållningspolitiken.
- Många förordar stöd till andra områden än de som är mindre utvecklade. Förenklade förfaranden och decentralisering samt en koncentration på gemensamma prioriteringar och regional konkurrens utgör frågor som ofta tas upp inom denna ram. En områdesindelning av stöden anses inte längre lämplig. Flera gånger diskuterades hur ett avskaffande av indelningen i Mål

2-områden eventuellt skulle påverka regionala statliga stöd.

- Merparten anser att utbyte av erfarenheter och samarbete får gynnsamma effekter, i synnerhet på gränsöverskridande nivå.
- Under 2002 diskuterades hur den gemensamma politiken (fiske, konkurrens, jordbruk, transport, miljö, forskning och utveckling) i större omfattning skulle kunna bidra till den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

Förberedelser inför utvidgningen

I den andra rapporten redogörs slutligen kortfattat för förberedelserna inför utvidgningen. Förhandlingarna om medlemskap avslutades vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn. Det viktigaste är nu att slutföra kandidatländernas strukturprogram och säkerställa ett effektivt genomförande den dag de blir medlemmar. I juli 2003 skall en särskild rapport läggas fram om konkretiseringen av kandidatländernas åtaganden inom ramen för förhandlingarna om regionalpolitik.

Andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen:
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/key/key_en.htm

Sammanhållning: några siffror

- I EU25 utgör förhållandet mellan de 10 procent (%) av de rikaste regionerna och de 10 % av de fattigaste regionerna 4,4 (mot 2,6 i EU15).
- 48 regioner i EU15 (18 % av befolkningen, dvs. 68 miljoner invånare) har en BNP per capita på högst 75 % av EU-genomsnittet. I EU25 skulle endast 30 regioner i nuvarande medlemsstater (12 % av befolkningen, dvs. 47 miljoner invånare) fortfarande ligga under tröskeln på 75 % av det nya genomsnittet. I EU27 skulle endast 18 regioner (6 % av befolkningen, dvs. 24 miljoner invånare) ligga under tröskeln.
- 15 % av européerna lever under nationellt existensminimum (utan andra sociala inkomster än ålderspension skulle andelen vara 24 %).
- För varje euro som strukturfonderna lade ut i Mål 1-regioner ökade deras BNP med 1,33 euro, och det fick också en "återkopplingseffekt" till mera gynnade regioner. En fjärdedel av de ursprungliga utgifterna kommer andra områden i unionen till godo.

Europeiska rådets möte i Köpenhamn (december 2002). Fördelning av Sammanhållningsfonden och strukturfonderna inom de nya medlemsstaterna under perioden 2004 till 2006
(i miljoner euro, 1999 års priser)

Land	Sammanhållningsfonden		Strukturfonder					TOTALT
	Indikativ fördelning andel i procent av totalvärdet	Mål 1	Mål 2	Mål 3	IFOP (Fiske)	Program med gemenskapsinitiativ		
						INTERREG	Equal	
Cypern	0,43 %-0,84 %	0	24,9	19,5	3,0	3,8	1,6	52,8
Estland	2,88 %-4,39 %	328,6	0	0	0	9,4	3,6	341,6
Ungern	11,58 %-14,61 %	1 765,4	0	0	0	60,9	26,8	1 853,1
Lettland	5,07 %-7,08 %	554,2	0	0	0	13,5	7,1	574,8
Litauen	6,15 %-8,17 %	792,1	0	0	0	19,9	10,5	822,5
Malta	0,16 %-0,36 %	55,9	0	0	0	2,1	1,1	59,1
Polen	45,65 %-52,72 %	7 320,7	0	0	0	196,1	118,5	7 635,3
Tjeckien	9,76 %-12,28 %	1 286,4	63,3	52,2	0	60,9	28,4	1 491,2
Slovenien	1,72 %-2,73 %	210,1	0	0	0	21,0	5,7	236,8
Slovakien	5,71 %-7,72 %	920,9	33,0	39,9	0	36,8	19,7	1 050,3
TOTALT	7 590,5	13 234,3	121,2	111,6	3,0	424,4	223,0	14 117,5

PEACE-programmet för Nordirland och Irlands gränsområde För fred och försoning

Genom sitt budskap – som är unikt hos strukturfonderna – och sina banbrytande insatser utgör PEACE-programmet en förebild på mer än ett sätt.

I mitten av 1990-talet inleddes fredsförhandlingar i Nordirland. De vapenvilor som bägge sidorna ingått sedan 1994 och fredsavtalet 1998 (Belfast/Good Friday Agreement) utgjorde viktiga framgångar i förhandlingarna, men mycket återstår fortfarande.

Europeiska unionen stöder fredsprocessen aktivt genom ett unikt program inom strukturfonderna. Redan i slutet av 1994 inrättade kommissionen ett femårigt gemenskapsinitiativ för Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland. Det skulle bli ett "särskilt stödprogram för fred och försoning i

Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland", idag mera känt som "PEACE I".

Gemenskapen anslog 500 miljoner euro till PEACE I som finansierade inte mindre än 12 000 projekt mellan 1995 och 1999 – för totalt ca 2 miljoner invånare – i fastställda prioriterade sektorer, nämligen: sysselsättning, utveckling av stads- och landsbygdsområden, social anpassning, stöd till produktionsinvesteringar och företag samt samarbete över gränserna. PEACE-programmet tilldrog sig ett stort intresse. Projekt, som dittills aldrig omfattats av

gemenskapsfonderna, riktades mot befolkningskategorier, som var särskilt utsatta för konflikten i Nordirland: psykologiskt och socialt stöd till offren för attentat och deras anhöriga, yrkesanpassning för tidigare fångar med kopplingar till paramilitära organisationer, ungdomar och kvinnor medverkande i projekt för sammanförande av katoliker och protestanter i buffertområden mellan gemenskaperna, osv.

PEACE-programmet kännetecknas även av innovativa sätt i genomförandeprocessen. Aldrig tidigare hade Europeiska unionen experimenterat med ett så omfattande program. Det var både gränsöverskridande (som ett INTERREG-program), administrerades på plats genom att större delen av fonderna anförtroddes till lokalt partnerskap och icke-statliga organisationer, och det införlivade tydligt alla regionens religiösa samfund och politiska tendenser.

Från PEACE I till PEACE II

Vid Europeiska rådets möte i Berlin i mars 1999 erkändes framgångarna med PEACE I och fredsprocessens kvarstående särskilda behov, och det beslutades att programmet skulle förlängas med ytterligare fem år.

För den nya perioden, "PEACE II" under 2000 till 2004, anslogs en total budget på över 700 miljoner euro, varav stöden från strukturfonderna utgjorde 531 miljoner euro. Precis som för PEACE I, avsattes runt 80 procent (%) av programmets totala resurser till projekt i Nordirland och 20 % till området som gränsar mot Irland. 15 % av hela programmet avser gränsöverskridande projekt.

PEACE II genomförs i ett nytt institutionellt sammanhang. Inom ramen för fredsavtalet genomfördes gränsöverskridande administrativa strukturer över hela irländska ön. En av dem, "Special EU Programme Body", utgör numera den enda administrativa myndigheten såväl för PEACE-programmet som för INTERREG-programmet. PEACE II har bevarat och även förstärkt de särskilda egenskaper som bidrog till framgångarna med PEACE I. Stöden inriktas

hädanefter på grupper, sektorer och områden, som identifierats som särskilt drabbade av konflikten. Tyngdpunkten läggs dessutom på gemensamma projekt mellan kommuner eller på projekt som på sikt förväntas sammanföra katoliker och protestanter. PEACE II har en mer ekonomisk inriktning än sin föregångare och prioriteringarna avser ekonomisk förnyelse, social anpassning, integrering och försoning, lokala utvecklingsinitiativ, regionalt närmande och samarbete över gränserna.

Den fria goda viljan

Då den nordirländska konflikten alltid har utspelats i strålkastarnas ljus och inför världens ögon, tilldrar sig även fredsprocessen världens intresse. Trots vapenvilor och fredsavtal upplever det nordirländska samhället fortfarande politiskt våld. Eftersom PEACE-programmet svarar mot en europeisk logik – strukturfondernas – inrättades på något sätt ett eget dialog- och arbetsområde, öppet för enskilda med god vilja och en önskan om närmande, trots svårigheterna i konjunkturen. I detta avseende har PEACE-programmet en given plats inom den nya politiska tendensen, där fredsprocessen på politisk nivå åtföljs av en social och ekonomisk verksamhet på plats. Det är en insats som är särskilt viktig för Europeiska unionen och en erfarenhet som, vid lämplig tidpunkt, kan göras gällande i andra regioner som måste ta sig ur konfliktsituationer.

Kontakt:

Special EU Programmes Body (SEUPB)

6 Cromac Place, UK-Belfast BT7 2JB

Tel.: +44 28 90 26 6660

Fax: +44 28 90 266661/92

E-post: info@seupb.org

Internet: www.seupb.org (Special EU Programmes Body) www.eugrants.org (Strukturfonder i Nordirland)

Samarbete

Interkulturellt samarbete mellan Ballymacarret (Nordirland) och Ballybofey (Irland)

Att lära känna varandra och leva tillsammans

Utöver ekonomiska och religiösa faktorer utgör den nordirländska konflikten en konflikt mellan två ensamma folk: en stor kulturell klyfta har uppstått mellan protestanter och katoliker. Varje samfund har format sin egen kultur, sina folkliga traditioner, sina sånger, sin idrott... Genom förnyade tillfällen att lära känna "andra sidan", avser samarbetet mellan unga protestanter från Belfast och unga katoliker från områden som gränsar till Irland lägga grunderna till en varaktig fred.

Det folkliga protestantiska kvarteret i östra Belfast Ballymacarret utgör en unionsbastion, som aldrig haft några som helst relationer med det katolska samfundet, än mindre med den södra sidan om gränsen.

Den kulturella och konstnärliga föreningen i Ballymacarret (*Ballymacarret Arts and Cultural Society*) inrättades ursprungligen 1996 för att främja den protestantiska kulturen och freden. Den beviljades 1999 ett finansieringsanslag inom PEACE I på 45 000 euro för att dra igång ett teatersamarbete med motsvarande katolska organisationer i grevskapen längs Irlands gräns.

Partnern som valdes var teatergruppen "*Balor Development Group*" i Ballybofey i grevskapet Donegal, som också tror att kulturella skillnader delvis ligger till grund för missförstånden mellan protestanter och katoliker. Föreningen från Belfast började med att sätta upp och spela två teaterpjäser i republiken Irland, för att bättre lära känna och förstå den protestantiska arbetarklassens kultur, värderingar och förhoppningar.

Kulturvägar

För att stärka och fördjupa samarbetet över gränserna och i synnerhet samarbetet mellan kommunerna, inrättade bägge föreningarna i partnerskap ett projekt kallat "*Kulturvägar*", som gav protestantiska ungdomar från Belfast och katolska ungdomar från Ballybofey möjlighet att tillsammans utforska, jämföra och lära känna varandras kulturer.

Projektet finansierades inom ramen för PEACE II upp till 150 000 euro och bestod i att inrätta sex "Partnerskap för kulturutbildning" med ungdomar från bägge samfund, protestanter från Ballymacarret och katoliker från Ballybofey.

Varje partnerskap utvecklade moduler kring nyckelfrågor, som skulle ge deltagarna möjlighet att bättre lära känna, komma överens med och uppskatta varandra samt respektera skillnaderna.

Modulen "Social samverkan" gestaltades exempelvis i form av spel, med besök på berörda territorier, idrottsaktiviteter, teaterverkstäder, danskvällar, sällskapslekar, osv.

Med modulen "Tillit och förtroende" fick en grupp tillfälle att delta i en annans grupps aktiviteter. Inom idrotten, till exempel, besökte katolska ungdomar fotbollsmatcher där *Glentoran FC* spelade, medan protestantiska ungdomar inbjöds till gaeliska matcher.

Modulen "Kulturell förståelse" avsåg öka ungdomarnas förståelse för sina respektive kulturella miljöer. Verkstäder för dans, teater och det gaeliska språket organiserades, samt gemensamt deltagande i händelser med djup symbolik för varje samfund, exempelvis protestanternas procession i juli och katolikernas firande av Saint Patrick.

Modulen "Politiskt medvetande", slutligen, avsåg att få ungdomarna förstå hur politiken kunde påverka deras eget och samfundets vardagsliv. Deltagarna får tillfälle att besöka de politiska institutionernas huvudkontor (Irlands parlament, Nordirlands parlament, rådhusen i Belfast och Dublin, osv.) och tala med folkvalda.

Det interkulturella samarbetet mellan Ballymacarret och Ballybofey är ett föredöme ur två synpunkter. Genom att uppmuntra sina unga deltagare till initiativ, återspeglas PEACE-programmets grundfilosofi, och, oavsett om de är katoliker eller protestanter, så återvänder dessa ungdomar till sitt ursprungliga samfund med ökade kunskaper och färre förutfattade meningar om "andra sidan".

Upptäck ett kandidatland

Tjeckien Mönstringen klar

Med sitt yrkesutbildade folk, sin industritradition och flera andra fördelar förväntas Tjeckien snart bli en viktig ekonomisk aktör inom Europeiska unionen.

Tjeckien består av de historiska regionerna Böhmen och Mähren, som styrdes av Habsburg-dynastin från 1526 till 1918. Liksom Slovakien, uppstod Tjeckien i januari 1993 genom fredlig delning av Tjeckoslovakien i två självständiga stater.

Tjeckiens yta på 78 866 km² utgörs av en tämligen kuperad terräng med högländer. Med anledning av sina talrika floder, bl.a. Elbe och Oder som utgör en länk till Nordsjön och Östersjön, kallas landet även för "Centraleuropas vattenpalats".

Tjeckien har runt 10 280 000 invånare, dvs. en befolkningstäthet på 132 invånare per km². Befolkningen är tämligen väl fördelad över landet, och många bor i små och medelstora städer. Det finns nämligen inte många storstäder i landet. Prag (1 300 000 invånare) är både huvudstad och landets största stad, men har inte hämmat verksamheten i de övriga tre storstäderna Brno (400 000 inv.), Ostrava (350 000) och Plzeň (180 000).

Human... resurser

Trots avsaknaden av viktiga naturtillgångar, har de tjeckiska territorierna länge varit en av Europas mest utvecklade regioner. Mellan 1945 och 1989 var levnadsstandarden bland de högsta i det sovjetiska blocket. Men staten kontrollerade så gott som alla tillgångar och handeln bedrevs nästan enbart med övriga öststater.

Marknadsekonomin fick därför återinföras från grunden. Landet gynnades av en stabil infrastruktur

och privatiseringsplanen, som i synnerhet gav medborgarna möjlighet att köpa billiga kuponger som senare kunde bytas mot aktier i företagen, underlättade privatiseringen i stora ekonomiska sektorer. Genom fonden för nationell egendom, har staten nu avslutat runt 97 procent (%) av privatiseringsprojekten som planerades 1991. Den privata sektorn är väl etablerad och är onekligen den största i den tjeckiska ekonomin. Under 2001 genererade privata företag 79,8 % av BNP.

Sedan 1989 har den tjeckiska ekonomin upplevt en oregelbunden tillväxt och växlat mellan såväl uppgångar (1993-96 och 2000-01) som nedgångar (1989-92 och 1997-99). De katastrofala översvämningar som landet drabbades av i augusti 2002 skulle också kunna påverka de ekonomiska resultaten på kort sikt och dämpa den senaste ekonomiska återhämtningen.

I fråga om realinkomstens konvergens med Europeiska unionen har Tjeckien knappt utvecklats sedan 2000. År 2001 uppgick genomsnittsinkomsten per invånare uttryckt i köpkraftsstandard till 57 procent (%) av EU-genomsnittet. I fråga om inkomstnivå, är skillnaderna kraftiga mellan huvudstaden och övriga landet. Prag uppnådde 124 % av EU-genomsnittet, medan övriga regioner uppnådde högst 75 %. Globalt sett är dock framgången tydlig. Bland blivande medlemsstater och mätt i köpkraft är Tjeckien det fjärde rikaste landet efter Cypern, Malta och Slovenien.

Landets utvecklingsmöjligheter är mycket goda, tack vare i synnerhet en välutbildad arbetskraft: enligt OECD² har Tjeckien den högsta andelen högskoleutbildade vetenskapsmän och tekniker bland organisationens medlemsländer.

Ny utveckling inom industri, turism och handel

År 2001 genererade jordbruket i Tjeckien 4,2 procent (%) av bruttomervärdet och sysselsättningen inom jordbruket utgjorde 4,6 % av den totala sysselsättningen. Nedgången inom jordbruket varade längre, var djupare och återhämtningen nästan obefintlig i jämförelse med den totala ekonomin.

Industrisektorn å sin sida svarar för 42 % av BNP. Sedan 1989 har många olönsamma företag och gruvor lagts ner. Den tunga industrin och metallindustrin utgör fortfarande en viktig del, men traditionella industrier (skor, glas, textil) har tagit ny fart.

Tjänstesektorn utgör 53 % av BNP. Sedan 1990 har turistverksamheten ökat kraftigt. Prag är idag en av Europas mest besökta huvudstäder. Det övriga landet är också mycket inbjudande med sina inemot 2 500 borgar och palats och 900 hälsobrunnar (världsrekord). Sedan flera år tillbaka besöker omkring 12 miljoner människor Tjeckien varje år.

Tjeckerna har också lyckats rikta in sin handel mot västländerna och har tilldelats avsevärda lån och investeringar från utlandet. Utbytet

(¹) Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

Upptäck ett kandidatland

med Europeiska unionen ökar ständigt. År 2001 uppgick gemenskapens export till Tjeckien till 27,3 miljarder euro (dvs. 61,8 % av den tjeckiska importen) och gemenskapens import från Tjeckien uppgick till 25 miljarder euro (dvs. 68,9 % av den tjeckiska exporten).

År 2001 utgjordes största delen av Tjeckiens import från gemenskapen av elektriska maskiner och materiel, transportutrustning och oädla metaller. Den huvudsakliga tjeckiska exporten till EU bestod, förutom ovan nämnda produkter, av textilier.

En "europeisk" regional struktur

Den 1 januari 2000 övergick Tjeckien från 7 till 14 administrativa regioner. De utgör Länder enligt den tysk-österrikiska modellen och har en viss självständighet. I en lag utfärdad i juni 2000 identifieras även 8 "sammanhållningsregioner" på NUTS II-nivå, för regional och lokal utveckling. Territoriet

uppdelas i 73 distrikt ("okresi") och 4 kommuner ("mesto").

Under åren 2000 till 2002 uppgick Europeiska unionens årliga finansiella anslag till Tjeckien för förberedelserna inför anslutningen till omkring 79 miljoner euro inom ramen för Phare-programmet (stöd till den ekonomiska och sociala övergången), 22 miljoner euro inom ramen för SAPARD-programmet (jordbruk och landsbygdsutveckling) och mellan 57 och 83 miljoner euro inom ramen för ISPA-programmet (infrastrukturprojekt inom miljö- och transportområden).

Budgeten för Tjeckien, som antogs för perioden 2004-2006 vid toppmötet i Köpenhamn, fördelas enligt följande: 1 286,4 miljoner euro till Mål 1, 63,3 miljoner euro till Mål 2, 52,2 miljoner euro till Mål 3, 60,9 miljoner euro till INTERREG-initiativet och 28,4 miljoner till EQUAL-initiativet. Sammanlagt torde stöden från strukturfonderna

och Sammanhållningsfonden till Tjeckien uppgå till minst 2 327 miljoner euro.

Kontakt:

*Ministerstvo pro Místní Rozvoj
(Departementet för regional
utveckling i Tjeckien)
Staromestske namesti 6
CZ-110 15 Prag 1
Tel: +420 22486 1111
Fax: +420 22486 1333
Internet: www.mmr.cz*

Yta

78 866 km²

Befolkning

10 299 125 invånare
Befolkningstäthet: 131 inv./km² (EU15:
118 inv./km²)

Ekonomi och sysselsättning

BNP/invånare (2001): 13 300 EUR
(EU15: 23 200 EUR)
Index BNP/inv. PPA (2001): 57
(EU15: 100)
Arbetslöshet (2002): 7,7 %
(EU15: 7,7 %)

Frågor till Pavel Nemec, minister för regional utveckling i Tjeckien

Vilka ekonomiska och sociala utmaningar måste Tjeckien anta?

Sedan "Sammetsrevolutionen" för tretton år sedan har Tjeckien utvecklats mot en stabil och framgångsrik marknadsekonomi. Men ytterligare åtgärder måste vidtas. Man måste balansera de offentliga utgifterna genom att reducera det alltjämt ökande underskottet, man måste få bättre grepp om de sociala utgifterna, fastighetsmarknaden måste avregleras för att stimulera byggandet av nya bostäder och arbetarnas rörlighet. Även regioner med strukturella svårigheter och mindre utvecklade regioner utgör ett svårt problem.

Hur hanteras dessa frågor i den nationella regionalpolitiken?

Ministern för regional utveckling försöker hitta effektiva lösningar. Regeringen utreder till exempel vårt förslag till ny bostadslag för att stegvis avreglera marknaden. Genom det gemensamma operativa regionala programmet, som nyligen antogs, kommer vi att utarbeta särskilda utvecklingsstrategier för mindre gynnade regioner, i synnerhet i gruvdistrikt och järn- och stålindustrier i omställning i Mähren-Schlesien och norra Böhmen. I de nya operativa sektorprogrammen beaktas behovet av att minska de regionala skillnaderna, i synnerhet när det gäller ny teknik.

Vilka är Tjeckiens största förväntningar inför anslutningen till Europeiska unionen?

Efter en mellanperiod är vi nu stolta över att få återta vår plats inom den ekonomi som vi tillhör sedan århundraden tillbaka. Vi vill utnyttja den fria rörligheten för personer, varor, tjänster och kapital maximalt. Men Tjeckien nöjer sig inte enbart med att ta emot, landet har också mycket att ge: industrikunskaper, som förvaltats väl och som börjar efterfrågas på nytt, dynamiska små och medelstora företag, öppna och innovativa människor. Jag hoppas att vi ska bevisa att vi är det mest västerländska landet bland kandidatländerna.

Vilka frågor återstår att lösa inför anslutningen?

Som du vet, så har vi framgångsrikt avslutat Tjeckens anslutningsprocess och vi är mycket ivriga att bli medlemmar i Europeiska unionen i maj 2004. Men det är bara en början. Nu måste vi förhandla om alla dessa övergångssystem, som ibland är mindre gynnsamma för vårt land. Som, till exempel, restriktionerna i arbetskraftens fria rörlighet – även om vi skulle ha uppskattat om flera medlemsstater beslutade att inte tillämpa restriktionerna – eller begränsad cabotageverksamhet för tjeckiska transportföretag. Vi måste också vara medvetna om att de system

som vi kommit överens om för att skydda vår inre marknad och våra företag också är tillfälliga och att anpassningen måste bli framgångsrik.

Vad kan Tjeckien erbjuda i form av regionalpolitik till Europeiska unionen och, tvärtom, vad kan medlemsstaterna i Europeiska unionen erbjuda Tjeckien?

Tjeckien ligger såväl ekonomiskt som geografiskt någonstans mellan öst och väst på den europeiska kartan. Landet kan alltså bli en "integrationsagent" för en större region. Trots lite turbulens de senaste tio åren i samband med omstruktureringar i industrin, har landet historiskt sett kunnat anpassa sig efter omständigheterna och bevara sitt levnadssätt, särskilt en viss balans mellan städer och landsbygd. Vi kan låta både "gamla" och "nya" länder i unionen ta del av denna erfarenhet. Den kan bidra till ökade investeringar, särskilt med stöd från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, eftersom endast Prag-regionens BNP per capita i nuläget är högre än EU-genomsnittet. Mitt departement avslutar genomförandet av en administrativ organisation som ska se till att de europeiska fonderna utnyttjas optimalt för att utveckla hela Tjeckien.

Interview av den 3 februari 2003.

Upptäck en region

Norte (Portugal)

Utjämning och innovation

I norra Portugal prioriterar man både verksamhet som minskar klyftan mellan kusten och inlandet och verksamhet som stärker konkurrenskraften hos företag i regionen.

Med sina berömda druvor - som odlas i flodens övre dalgång Alto Douro och som används i framställningen av portvin, landets mest kända produkt, som utgör mer än 40 procent av exporten - är norra Portugal den region som är mest öppen mot omvärlden. Med sina 3,7 miljoner invånare, som utgör nästan en tredjedel av Portugals befolkning och 39 procent av landets ungdomar under 25 år, är Norte en av landets yngsta regioner.

I likhet med övriga Portugal, förekommer i Norte-regionen stora skillnader mellan kustområdet och inlandet. Merparten av ungdomarna bor längs den tätbefolkade kusten, medan inlandet lider av avfolkning och en allt äldre befolkning.

Den demografiska skillnaden återfinns inom ekonomiska och sociala områden. Storstaden Porto med sin omgivning är mycket dynamisk och industrialiserad, samtidigt som inlandsområden med låg befolkningstäthet saknar innovations- och företagsanda.

Utmaningarna i Norte-regionen är alltså dels att förbättra strukturen i Porto-området (särskilt i fråga om bekämpning av utanförskap, transportmöjligheter och vattenrening), dels att utveckla städerna i inlandet, så att de omvandlas till jämlika centra, med dynamiska kringliggande landsbygdsområden. Samarbetet över gränserna mellan de två spanska regionerna Galicien och Castilla y León ingår i dessa åtgärder.

Små och medelstora företag

Norte är den mest industrialiserade regionen i Portugal och ligger på tionde plats bland Europas mest industrialiserade regioner. Nästan en tredjedel av företagen och runt hälften av alla aktiva arbetar inom industrisektorn som domineras av textil-, kläd- och skoindustrier.

Övervägande små och medelstora företag utmärker den regionala ekonomiska strukturen. Knappt 1,2 procent av företagen i Norte har fler än 100 anställda. I strategin för regional utveckling ingår därför också stöd till små och medelstora företag genom inrättandet av stödinfrastukturer och stödtjänster, investering i innovation och internationalisering av företag, samt allt

som kan stärka den regionala produktiva strukturens konkurrenskraft.

Operation Norr

Verksamhetsprogrammet för Norte-regionen mellan åren 2000 till 2006, som kallas "Operação Norte" (Operation Norr), återspeglar den regionala utvecklingsstrategin och har tre stora mål:

- Öka kompetensen hos invånarna i Norte-regionen, så att fler kan erbjudas arbete, samt främja social sammanhållning.
- Främja regionala konkurrensåtgärder och ge ökat värde till produktionssystemen i området.
- Säkra en varaktig och hållbar fysisk planering.

Kontakt:

Comissão de Coordenação da Região do Norte
Rua Rainha D. Estefânia, 251
P-4150-304 Porto
Tel.: +351 22 608 6325
Fax: +351 22 608 6309
E-post: norte@ccr-n.pt
Internet: www.ccr-n.pt

Yta

21 289 km²

Befolkning (2001)

3 687 212 invånare

Befolkningstäthet: 173,2 inv./km²

Ekonomi och sysselsättning

BNP/invånare (2000): 9 260 EUR (EU15: 21 258 EUR)

Index BNP/inv. PPA (2000): 56 (EU15: 100)

Arbetslöshet (2001): 3,7 % (EU15: 7,7 %)

Strukturfonder (2000-2006)

Mål 1

EU	Övriga allmänna fonder	Privata fonder	Totalt
7 644 147 000 EUR	4 402 017 000 EUR	4 362 430 000 EUR	16 408 594 000 EUR

Vinodlingarna i Douro-dalen, ett världskulturarv

Douro-dalen finns upptecknad på Världsarvslistan, något som bör bidra till att främja, skydda och utveckla världens äldsta vinområde med "appellation contrôlée" (garanterat ursprung).

Floden Douro är en av norra Portugals symboler. Den rinner från Castilla y León genom hela Norte-regionen och faller ut i havet vid staden Porto. Men namnet "Douro" är främst kopplat till världens äldsta vinodlingar med "appellation contrôlée" och Alto Douro-flodens övre dalgång. Genom hårt och idogt arbete har människorna förvandlat detta stora skifferområde till ett riktigt jordbruks- och naturmonument, "ett unikt och ojämförligt vittnesbörd som slår världen med häpnad", som den portugisiska poeten Miguel Torga skrev. I ett kulturlandskap på nästan 250 000 ha, varav 20 procent med vinproduktion, framställs från vinodlingarna i Douro-dalen det ojämförliga och världsberömda portvinet. Inte mindre än 9 000 vingårdar får sin utkomst här.

Övertygade om det exceptionella kulturvärdet hos vindodlingarna i Douro-dalen och landskapets egenhet, ägnade en grupp kända personer samt lokala, regionala och nationella portugisiska organ mycket tid åt att få vinodlingarna i Douro-dalen upptecknade på UNESCO:s Världsarvslista och att söka en integrerad lösning för områdets bevarande, värdesättning och hållbara utveckling.

På initiativ av fonden Rei Afonso Henriques och med stöd från universitet Trás-os-Montes e Alto Douro beviljades anslag ur gemenskapens fonder för att upprätta en interkommunal plan för fysisk planering, inrätta en sammanslutning av 13 kommuner och andra organ i Douro-dalen samt utreda och ansöka om uppteckning av vindodlingarna i Douro-flodens övre dalgång på UNESCO:s Världsarvslista.

En framgångsrik åtgärd eftersom UNESCO:s Världsarvskommitté tillkännagav i Helsingfors den 14 december 2001 att vinodlingarna i Alto Douro-området hade upptecknats på Världsarvslistan som "Kultur- och naturarv". Det är ett stort steg mot internationellt erkännande och mot en utveckling av området med dynamiska turistströmmar.

Upptecknandet av Douros vinodlingar på Världsarvslistan intygar att gemenskapens fonder inte endast finansierar infrastrukturer. Enligt kommittén för samordning av Norte-regionen bevisar framgången att även lågbudgeterade projekt som detta kan utgöra strukturlösningar för den fysiska planeringen och ett områdes utveckling.

I verksamhet

INTERREG IIIA Rhen-Maas-Nord

Gränsöverskridande livsmedelssäkerhet

Industrieföretag och myndigheter i tysk-holländska EU-regionen Rhen-Maas-Nord har slagit sig samman för att utarbeta ett gränsöverskridande kvalitetsmärke, i syfte att säkra jordbruksprodukterna och främja en nyckelsektor i den regionala ekonomin.

En lång tradition och väl etablerade samarbetsstrukturer ligger till grund för genomförandet av INTERREG-programmen mellan Tyskland och Nederländerna. Det var nämligen där som konceptet "Euregio"^(*) myntades och användes för första gången 1958. Idag är det allmänt förekommande i Europeiska unionens gränsområden.

Oavsett om den är avsedd för livsmedel eller djurfoder, utgör jordbruksproduktionen en mycket viktig ekonomisk sektor i Euregio Rhen-Maas-Nord som är beläget i

gränsområdet mellan Nordrhein-Westfalen (Tyskland) och nederländska Limburg.

BSE, svinpest, dioxin, salmonella... Upprepade livsmedelskriser i Europa under de senaste åren har väckt konsumenternas misstänksamhet och visat hur sårbara jordbruks- och livsmedelskedjorna är.

Tyska och nederländska parter i Euregio bestämde sig för att agera och även gå händelserna i förväg. Inom ramen för INTERREG, startades det gemensamma forsknings- och utvecklingsprojektet som kallades "Integrerat gränsöverskridande kvalitetsmärke

för livsmedels- och djurfodersindustrier i Euregio Rhen-Maas-Nord".

Projektet består av fem viktiga etapper:

1. Producenterna och veterinärmyndigheterna fastställer och antar gemensamt ett förfarande för kvalitetskontroll längs hela kedjan.
2. Gränsöverskridande "rådgivande team" avdelas för särskilda uppdrag i produktionskedjan hos beredningsföretagen.

(*) Euregio Gronau/Enschede inrättades 1958 och utgör den äldsta gränsöverskridande europeiska samarbetsstrukturen.

3. Ett gemensamt kommunikationsnät för sanitära frågor utvecklas.
4. De företag som deltar utarbetar och genomför en kvalitetskontroll typ HACCP (*Hazard Analysis Critical Control Point*).
5. System för identifiering och spårbarhet samt anpassade kontrollmetoder har införts hos fyra pilotföretag. Företagen utbyter erfarenheter och ansvarar för feedback till varje led bakåt i kedjan och till de rådgivande teamen.

I samarbete med universiteten i Wageningen och Bonn utvecklar dessutom ett antal utvalda små och medelstora livsmedelsföretag ett gemensamt dataprogram för kvalitetssäkring.

För att snabbare kunna åtgärda problemen, öka förståelsen och analysera riskerna ingår också utbildning och utbyte av erfarenheter i projektet. Ett tysk-nederländskt partnerskap stöder projektet och därmed stimuleras också kulturutbytet i de ekonomiska relationerna. Genom att instifta bättre kvalitet och större säkerhet torde projektet stärka existensen av och konkurrenskraften hos livsmedels- och djurfodderssektorn i Euregionen.

Kontakt:

Euregio Rhein-Maas-Nord / Euregio Rijn-Maas-Noord

D-41050 Mönchengladbach

Tel: 0049 (0) 2161 259 230

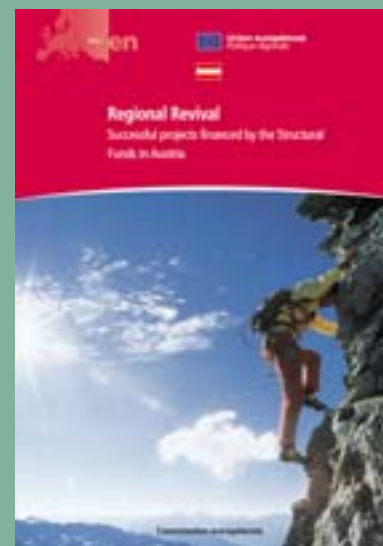
Fax: 0049 (0) 2161 259 239

E-post: info@euregio-rmn.de

Internet: www.euregio-rmn.de

Regional revival - Successful projects financed by the Structural Funds in Austria

21 projekt som EU samfinansierar i Österrike.

Finns endast på tyska och engelska (April 2003).

Andra rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen

Denna publikation ges ut på EU:s elva officiella språk och på kandidatländernas tio språk.

På nätet

<http://www.localdeveurope.org>

“Financial Engineering for Local Development” (finansiella instrument för lokal utveckling) utgör resultatet från det arbete som ett partnerskap mellan organisationer och experter från sex av unionens länder genomfört: Belgien, Tyskland, Frankrike, Spanien och Storbritannien. Projektet finansierades av Europeiska unionens generaldirektorat Sysselsättning och socialpolitik för att hos lokala och regionala myndigheter främja inrättandet och användningen av effektiva finansiella instrument för lokal utveckling i regionerna. Hemsidan finns endast på tre språk: engelska, franska och italienska.

<http://www.ctp.org>

Detta är Pyrenéernas arbetsgrupps hemsida, som tillsattes 1983 enligt Alpkedjans modell, för att öka det gränsöverskridande samarbetet mellan sju europeiska regioner (Aquitaine, Aragon, Katalonien, Baskien, Languedoc-Roussillon, Midi-Pyrénées, Navarra) och Andorra. Här finns redan mycket information på spanska och inom kort borde den även finnas på franska, katalanska och baskiska.

<http://www.eminderproject.com>

“e-Minder” (electronic CoMmerce LeveragIng Network for Developing European Regions / Elektroniskt handelsnät för utvecklingen av europeiska regioner) är ett samarbete mellan Cypern, Galicien (Spanien) och Pommern (Polen) inom ramen för IST-prioriteringarna (Information Society Technologies) i Sjätte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (www.cordis.lu/ist). Här finns många länkar till elektronisk handel i perspektivet för regional utveckling.

Kontakt

Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för regionalpolitik
Enhet 01 “Information och kommunikation”
Thierry Daman
41, avenue de Tervuren, B-1040, Bryssel
Fax: +32 2 296 60 03
regio-info@cec.eu.int
http://europa.eu.int/comm/dgs/regional_policy/index_fr.htm

Kommissionsledamot Michel Barnier
<http://europa.eu.int/barnier>

Information om EU:s regionstöd finns på följande webbplats
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_fr.htm

© Europeiska gemenskaperna, 2003
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Publikationsbyrå
Publications.eu.int